

NINA POPOVA:

Világ asszonyai! Harcoljatok a háborús uszítók ellen!

Még a csütörtöki ülésen is az előző napi káprázatos fényképfilm hatása alatt állott a Nőkongresszus. Mert valóban feledhetetlen volt ez a felvonulás. Ahogyan a Kossuth-téren az est sötétjében minden irányból megjelentek világító fáklyával kezülben az asszonyok, ahogyan a magyar demokráciát és a nemzetközi szolidaritást éltették, ahogyan a magyar és külföldi vezetőket ünnepelelték, ahogyan énekeltek és lelkesedtek — nem, ezt nem tudja senki sem egyhamar elfelejteni — hangsúlyozzák a küldöttek.

A kapitalista és gyarmati világ asszonyküldöttei lenyűgözve nézték ezt a tömeget, amely egész megjelenésével, egész hangulatával a magyar demokrácia és a szocializmus felé haladó országok szabad, megújított szellemét tükrözte. A Szovjetunió és a népi demokráciák küldöttei pedig még mélyebb, még biztatóbb benyomást szereztek arról az országról, amelynek népe hosszú időn át az elnyomók parancsa szerint mentett, de amely ma már az elsők között áll a haladó népek sorában. Nem véletlen, hogy a szovjet távirati iroda olyan hosszán és melegen számolt be erről a békeünnepéről. Nem véletlen, mert aki ott volt és látta, hogyan forrtak össze a magyar asszonyok százezrei a világ minden tájáról érkezett asszonyok százával, milyen lelkes elszántságot, melikora öntudatos mutattak, aki látta, hogyan tolongtak, hogyan lássák és kezelszörthassanak a magyar nép és a világ asszonyainak vezetőivel — annak éreznie kellett, hogy ez a gyűlés is a magyar demokrácia fejlődésének biztató jele.

Ez a békeünnep már egy szocializmus felé haladó nép újszerű, új lelkesedéssel áthatott demonstrációját jelenti és valamennyi külföldi küldött örömmel érezhette, hogy a tanácssteremben elmondott szavai nem kongnak üresen, visszhangjuk van az egész világon — de visszhangjuk van különösen a magyar asszonyok körében.

Nina Popova, a Szovjet Nők Antifasiszta Szövetségének elnöke

Nemcsak vágyakozni kell a békére, hanem keményen harcolni is kell érte

A Nemzetközi Demokratikus Nők Szövetség kongresszusának második napját Cotton asszony nyitotta meg. Bejelentette, hogy a világ minden tájáról egész sor távirat érkezett, a vietnami asszonyoktól épp úgy, mint a nigériaiaktól, Hamburgból vagy Monróviából. Táviratban köszöntötte a kongresszust a betegség miatt távolmaradt Joliet-Curie asszony is.

A nap első szónoka Maria Maddalena Rossi, az Olasz Nők Szövetség elnöke volt. A Nemzetközi Nők Szövetség nevében ismertette a nőmozgalom feladatait a békéért és a demokráciáért folyó küzdelemben.

Nemcsak vágyakozni kell a békére, hanem keményen kell harcolniunk is érte — mondotta felszólalásában. Déliután elsőnek Lu-Cui kínai megbízott lépett a szónoki emelvényre. A beszéd megkezdése előtt a kínai küldöttség tagjai gyönyörű himnusz selyemzástól adták át a kongresszus elnökségének. Lu-Cui rámutatott, hogy a kínai néphadsereg nagy harci sikereit — amelyek hatására Csang-Kai-Sek 800.000 katonája állt át a néphadsereg oldalára — bizonyítják, hogy

az amerikai imperialisták világ-uralmi törekvéseit szolgáló háborús uszítók teljes vereséget szenvedtek Kínában.

Ezután Christa Hadzivasziliu, a görög küldöttség vezetője ismertette a görög demokratikus nők tevékenységét, majd pedig megrázó szavakkal írta le a monarchófasiszták háborújának szörnyű pusztításait. Elmondotta, hogy

az angol-amerikai beavatkozás semmiben sem különbözik a német megszállók kegyetlen módszereitől.

A görög demokratikus asszonyok ereje azonban megacélozódott az imperialisták és görög zsoldosai ellen

A diplomácia — vagy az igazság nyelvén?

— Svédország képviselője felhívott bennünket arra — mondotta emelt hangon Nina Popova, — hogy változtassuk meg propagandánkat. Gondolatainkat fogalmazzuk meg kevésbé erőteljesen és járjunk el „diplomáciaiul”. Vajon milyen diplomácia szükséges ahhoz — kérdezte, — hogy Svédország dolgozó asszonyainak megmutassa, mi történik a fasiszta terror alatt nyugodt országokban? Milyen nyelv szükséges ahhoz, hogy Svédország asszonyainak elmondhassuk, mi történik Spanyolország börtöneiben, hogyan kínosozták azokat az asszonyokat, akiknek csupán az a bűnük, hogy a szabadságot akarják? Meg kell mondani Svédország asszonyainak, hogy

soha nem lehet eleget beszélni azokról a szörnyűségekről, amelyeket a második imperialista világháborúban a Szovjetunió népei elszenvedtek azért, hogy megmentsék saját országukat és sok más népet is a fasiszta rablásból.

Mindezt, igents meg kell mondani — de nem a diplomácia nyelvén, hanem az igazság nyelvén!

Popova asszony ezután a megdöntötlen adatok és érvek erejével mutatott rá az Egyesült Államokban

vívott harcban. A néphadsereg mintegy 15 százalékát teszik ki a nők.

Az Amerikai Nőkongresszus helyettes elnöke, Muriel Draper beszélt ezután. Elmondotta, hogy ez a nőszervezet alig egy év alatt negyedik millió asszonyt gyűjtött sorába, jóllehet az amerikai reakciós erők minden eszközt felhasználnak, hogy a legkülönbözőbb módon megfélemlítsék tagjait.

Eles szavakkal bélyegezte meg az amerikai kormány háborús politikáját, amely — mint mondotta — eszközévé vált a fasiszta erők külpolitikai céljainak.

Javasolja: a Nemzetközi Demokratikus Nők Szövetség minden erejével követelje az Egyesült Államok által folytatott támadójellegű hidegháború azonnali beállítását, térje el a német hadipar újjáépítésére vonatkozó törekvéseket és követelje az atomenergia békés célokra való felhasználását.

Nora Woster angol küldött az Angliában közelmulban lezajlott békeünnepéről beszélt, majd pedig arról számolt be, hogy

a jobboldali szocialisták valóságos hadjáratot folytatnak minden haladó mozgalom ellen. A kongresszus egyik fontos feladata, erősíteni és támogatni a békemozgalom azokban az országokban, ahol nagy nehézségekkel kell megküzdeni — mint Nagybritanniában és Amerikában is.

Utána Andrea Andreen svéd kiküldött kért szót és többi között felvetette: meg kellene változtatni a Szövetség propagandáját és „diplomáciaibbá” kellene tenni.

Ekkor a kongresszus egyik méltán legnépszerűbb résztvevője, Nina Popova lépett az előadói emelvényre. A világ asszonyainak képviselői perceként át, felállva, lelkes tapsal üdvözölték a Szovjet Nők Antifasiszta Bizottságának elnökét.

és Angliában folyó háborús uszításra és fegyverkezési versenyre, a Marshall-terv politikai és gazdasági rabigájára, az angol-amerikai tömbviláguralmi törekvéseire. Hangsúlyozta: a háborús uszítók jól tudják, hogy

a Szovjetunió iránt való rokonszenv egyre növekszik az egész világon és erősödik az egyszerű emberek szívében.

A Szovjetunió a békéért és a demokráciáért harcoló tábor élvonalában küzd. Ezért fordul a háborús uszítók támadó politikája mindenekelőtt a Szovjetunió ellen, mind aljasabb rágalomakkal és hazugságokkal.

Akik teljesítik és akik nem teljesítik a nemzetközi megállapodásokat

„A mi külpolitikánk világos — idézte Popova asszony Sztálin generáliszmusz szavait. — Ez a politika a béke megvédésének politikája. A Szovjetunió, ez az ágában sincs, hogy bárkit fenyegetsen, bárkit is megamadjon és sohasem lesz ilyen szándéka.” — Emlékeztette Nina Popova, hogy a Szovjetunió több ízben terjesztett az Egyesült Nemzetek elé a béke érdekeit szolgáló javaslatokat.

Mit jelentettek volna ezek a javaslatok? Az amerikai hadseregből és haditengerészetből minden harmadik férfi visszatérhetett volna a családi tűzhelyhez. Az adófizetők családjuk számára mintegy ötmilliárd dollárt takarítottak volna meg. Franciaországban 140 milliárd frankot lehetett volna fordítani a nemzetgazdaság újjáépítésére. Nagybritannia csatahajók és tengeralattjárók építése helyett 300 millió fontsterlinget használhatott volna fel a dolgozók élet-színvonalának javítására. Az angol, amerikai blokk azonban minden eszközt felhasznált a javaslatok elutasítására.

— A Szovjetunió szent kötelességének tekinti a nemzetközi megállapodások teljesítését és joggal elvárja, hogy azokat az amerikai Egyesült Államok és Anglia is teljesítsék. A Szovjetunió külpolitikájában a nagy, és kisállamok függetlenségének és szuverenitásának tiszteletéből indul ki, s mindenkor felépít a kisépek érdekeinek és jogainak védelmében. Az Egyesült Államok, Anglia, Franciaország és Hollandia ezzel ellentétben arra törekszik, hogy megerősítse uralmát Ázsia és Afrika gyarmataiban és függő országaiban. Emiatt a bűnös politika miatt folyik vér Indonézia dzsungeljeiben, Vietnámban, Palesztinában, a görög hegyekben. S az Egyesült Államok és Anglia büne miatt küldik verpadra Spanyolország és Görögország legjobb fiataljait.

Emeljük magasra a béke és demokrácia zászlaját

— A háborús uszítók terve nem végződhetne másutt, mint az emberiség nagy pellengérére. Szerzte a világon sokszázezer asszony ajkáról együttesen hangzik fel a szent fogadalom: „Békét akarunk, s még keményebben fogunk harcolni népeink biztonságáért és még határozottabban leplezzük le a háborús uszítókat”.

Közvetelmünk kell országaink kormányától elsősorban az USA-ban, Angliában és Franciaországban, hogy teljesítsék becsületesen azokat a nemzetközi egyezményeket, amelyek biztosítják az egyes országok közötti kérdések békés rendezését. A szovjet küldöttség biztosítja a kongresszus résztvevőit, hogy a szovjet asszonyok keményen harcolnak a béke megvédéséért a háborús uszítók ellen, s továbbra is élen fognak járni a demokrácia és a béke harcainak.

— Világ asszonyai! Ha nem akarjátok, hogy nemzetetek pusztulás martalékává váljék, hogy országotokat barbár módon felégették, harcoljatok minden erőttökkel a háborús uszítók ellen! Ha biztosítani akarjátok gyermekeitek életét, harcoljatok a békéért! Ha nem akarjátok, hogy férjete, fiaitok rokkantakká váljanak, ha nem akarjátok őket elveszíteni egy új háborúban, harcoljatok a háborús uszítók ellen! Világ asszonyai! Emeljétek magasra a béke és a demokrácia zászlaját — fejeződött be a rendkívül nagyhatású beszámoló.

Nina Popova beszédét több ízben is megszakította a fel-felcsattanó taps, különösen amikor a Szovjetunió békepolitikájáról, az imperialista háborús uszítók terveinek megállításáról és a világ asszonyainak elszánt akaratáról volt szó. A termet valami egészen rendkívüli feszültség iltte meg, s amikor véget ért a felszólalás, a küldöttség valamennyi tagja — mintegy látáhatatlan intésre — felállt helyéről, s lelkesedéstől sugárzó arccal, együtt a karzatok közönségével, hosszú percekig tartó fergeteges tapsal ünnepelte Nina Popovát, a Szovjetunió és Sztálin generáliszmusz, „Éljen Sztálin!” — hangzott perceként át a világ mindenféle nyelven, mégis csodálatosan egybefonódó összhangban.

Röpgyűlés a Chinoiban

Munkaköpenyes lányok és asszonyok fogadják a kapuban Jelenáék autóját. A műhelyekben megszólal a hangszóró: „Szovjet asszonyvendégek érkeztek, tíz perc múlva röpgyűlés kezdődik az előadóteremben.”

Jobból-balról jönnek az asszonyok. A fiolaforrasztók is eloltják a gázlámpát, ügyis mindjárt itt volna az ebéd ideje. A konyharól lányok szaladnak a vendégek elé: „Egy kis pörköltet ugy-e, ennének?”

Jelenáék talán ennének, de mire körültekintenek, teli a terem. Egy lú is állig lehetne lecsipteni és türelmetlenül várja minden asszony, hogy mi lesz.

A magyar kísérő bemutatja a két vendéget: „Koka Melenia lamitónó Kisinevből és Jelena Csuhyuk, a szocialista munka hőse, mozdonyvezető. A nemzetközi nőkongresszus delegátusai, a magyar asszonyok szovjet vendégei.”

Lelkes tapsok. Nagyon tetszik, hogy Jelena mozdonyvezető. Mikor elkezd beszélni, minden második szavába belevág a taps. „A szabadságért nem könnyű küzdeni — mondja —, de megér minden áldozatot. Erre tanít a szovjet nép egész története. De erre tanít főképpen a négyéves nagy hon-

védő háború. Ne higgyék, hogy én, asszony létemre könnyen beszélek. 1941-től 1945-ig lövészárllító vonalak vezettem a frontra. Bombázást bombázás után élttem végig. Több-ször voltam négy-öt napig szakadatlan szolgálatban. Elhíhetik, nehéz volt.”

Beszél Jelena, beszél, kipirul az arca, de kipirul az asszonyoké is. Mikor elmondja, hogy az ura 40 napon át harcolt Budapestért, mint a vihar, úgy tört ki a taps. Mikor pedig Sztálin nevét említi, ütemesen zúg fel az éljen.

Mindenkinek száz kérdése volna, de menniük kell vissza a műhelybe. Néhányan maradnak csak ott, búcsúztatni Kokát és Jelenát. Mini régi ismerősök, borulnak a nyakukba. „Mikor jöttök megint?” — kérdezik. „Gomel messzi” — mondja Jelena, hanem azért felírja papírra a gyárnak a címét. Ha még erre jár, betér.

Tülköl az autó, aztán elindul. De fenn az emeleten még kinyílik egy ablak és a hirtelen odatűző asszonyok intgetése kíséri el egy darabon a vissza-visszatérítő szovjet vendégeket.

Ebben a forró hangulatban folytatódott ezután az ülés. Előbb Cso Jen, a koreai küldöttség vezetője beszélt az északkoreai asszonyok helyzetéről és arról a küzdelemlről, amelyet az amerikaiak által megszállva tartott Délkorea asszonyai vívnak szabadságukért. Utána Thai-Thi-Lien, a vietnami küldöttség vezetője számolt be megrázó színekkel az imperializmus szolgálatában álló francia gyarmatosítók kegyetlenségeiről.

Thorez asszony: nem adjuk oda fiainkat egy Szovjetunió elleni háborúhoz

Thorez elvtársnő, Maurice Thorez, a Francia Kommunista Párt főtitkárának felesége

A felszólalásokban gazdag tanácskozási nap Thorez elvtárs felesége, Jeanette Vermeersch beszédével zárult.

Thorez asszony egyszerű szónoki lendülettel mutatott rá mindarra a nyomorúságra, amit a Marshall-terv hozott a francia dolgozó tömegekre. A francia nép egyre jobban felismeri az imperialisták háborús szándékát s ez a nép ezt mondja:

Nem harcolunk az imperialisták hasznára, nem viselünk háborút a Szovjetunió ellen, minden erőnkkel küzdünk az imperialista háborús uszítók ellen.

A reakciók az „nyugati civilizáció” nevében folytatnak uszító hadjáratot a „Kelet” ellen. Ez a „Kelet”: a Szovjetunió és a szocializmus megvalósítása, a „nyugati civilizáció”. Pedig: a Tiszt-Harley rabszolgatörvény, Moch és Schuman munkágyilkossági, négerkezelési, gyarmati kizsákmányolás és a proletárok munkájából gazdagodó kapitalizmus. Thorez asszony ezután francia nemzetiségű zászlot nyújtott át a szovjet küldöttségnek, a zászlón ezzel a felirattal: „A francia anyák soha nem adják oda fiaikat, hogy háborút viseljenek a Szovjetunió ellen!” Popov és Thorez asszony csókkal üdvözölték egymást s a kongresszus résztvevői ismét tomboló lelkesedéssel tántartak a béke mellett.

Jugoszláviára ismét ránehezedik az imperializmus sötét árnya

Előadás a Magyar-Jugoszláv Társaságban a jugoszláv viszonyokról

A Magyar-Jugoszláv Társaságban Krsztonosics Ozren, a Tanjug budapesti tudóstója előadást tartott a jugoszláv helyzetről. Rámutatott arra, hogy Titóék miközben kiutat keresnek abból a politikai és gazdasági zsákutcából, amelybe az országot taszították,

kapitalista és imperialista országokra támaszkodnak és súlyos feltételi gazdasági szerződéseket kötnek, amelyek politikai feltételekké fognak átalakulni.

A jugoszláv sajtó hamis adatokkal dolgozik. Egy zsemoni munkásasszony ezt írja levelében: „Tíznapos kislánykámmal együtt éhezünk, mert ételmiszerjárándóságainkból nem kapjuk meg, ami megillet. Kislánykám részére már néhány hónapja nem kapok tejet.” Titóék elhanyagolják a dolgozó jugoszláv népet. A gyáripari munkásság átlagos havi keresete 3800—4500 dinár. Ugyanakkor a tojás darabja 20—25, a baromfi párja 5—700 dinár a cukor kilója 100 dinár, szőlőt, gyümölcsöt ezidén egyáltalán nem lehetett kapni. Az uralgó réteg, a kormány tagjai és klikkjük viszon nagy kedvezmények-

ben részesülnek, az állami, katonai, diplomáciai raklárakból a legjényűzőbb cikkeket kapják olcsó áron. Az alsóbb tisztviselők és a munkások a lakáshány miatt ideiglenesen összehúzótt deszkabódékból laknak. A szegény- és középparasztokra a terménybeszolgáltatásnál terrort gyakorolnak s ezek, hogy kötelezettségüknek eleget tegyenek,

kénytelenek voltak fekete áron búzát és kukoricát vásárolni a kulákoktól.

A Tájékoztató Iroda nyilatkozatának közzététele óta a terror uralkodik, napirenden van a demokraták tömeges letartóztatása és legyilkolása, Jugoszláviában ma veszélyes a moszkvai rádiót hallgatni.

Titó szerint a tömegek meggyőzésére két eszköz van: a szó és a bot.

Jugoszláviára ismét ránehezedik az imperializmus sötét árnya. „A munkáskép válaszként a kommunisták illegális csoportjaiban szervezkedik és a párt egyszéles elemi felzárkózik Titóék áruló rendszere ellen” — fejezte be előadását Krsztonosics.